

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/47/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611204126
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1611204126.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX J. zastúpenému ustanoveným opatrovníkom J., pracovníčkou Okresného súdu R., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberínho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 800,17 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 332,17 € s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 332,17 € od 26.02.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporca ani vedľajší účastník na strane odporcu n e m a j ú na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 09.03.2011, ktorý bol súdu doručený dňa 12.05.2011 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.317,99 € s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.317,99 € od 26.02.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradených služieb, poplatkov a zmluvnej pokuty. V návrhu uviedol, že dňa 23.09.2009 uzavrel s odporcom Zmluvu o pripojení č. G., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky a dňa 30.9.2009 Zmluvu o pripojení č. G., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv vypožičal odporcovi 2 ks SIM kartu za účelom umožnenia využívania telekomunikačných služieb navrhovateľa, keď SIM Kartám bolo pridelené účastnícke č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Navrhovateľ pri uzavretí dodatku k zmluve č. G. odpredal odporcovi mobilný telefón Q. za kúpnu cenu 1 €. Navrhovateľ pri uzavretí dodatku k zmluve č. G. odpredal odporcovi mobilný telefón Q. za kúpnu cenu 1 €. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie od 23.09.2009 do 14.12.2009 porušil zmluvné podmienky a v zmysle Dodatkov k zmlúvam o pripojení si voči nemu uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 995,82 €. Na pokus o pokonávku odporca nereagoval, sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a zmluvnú pokutu neuhradil, a to ani v dodatočnej lehote, keď následkom ktorého konania ukončil platnosť zmlúv. Jeho pohľadávka voči odporcovi ku dňu podania návrhu na súd pozostáva z neuhradených služieb v sume 322,17 € a z nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 995,82 €, spolu 1.317,99 €, keď z tejto sumy si uplatňuje úroky z omeškania vo výške 9% ročne, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. odo dňa 26.02.2010 do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

O návrhu navrhovateľa rozhodol súd najskôr platobným rozkazom č. k. 16Ro/737/2011-32 zo dňa 13.10.2011, ktorý však musel uznesením č. k. 4C/47/2012-47 zo dňa 21.1.2014 podľa § 173 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v plnom rozsahu zrušiť, nakoľko sa ho nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Uznesením č. k. 4C/47/2012-48 zo dňa 21.01.2014 súd ustanovil podľa § 29 ods. 6 O.s.p. odporcovi opatrovníka v osobe J., pracovníčky Okresného súdu R., pretože miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť.

Podaním doručeným súdu 07.02.2013 oznámil podľa § 93 ods. 2 a 3 Občianskeho právneho poriadku vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Seberínho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979 z dôvodu, že hlavnou náplňou jeho činnosti je kolektívna ochrana práv spotrebiteľov v zmysle § 3 ods. 4 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 09.02.2015.

V štádiu konania pred verejným vyhlásením rozsudku navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 11.08.2014 vzal návrh v časti o zaplatenie sumy 517,82 € s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 517,82 € od 26.02.2010 do zaplatenia späť, naďalej trval na zaplatení sumy 800,17 € s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 800,17 € od 26.02.2010 do zaplatenia. Nakoľko navrhovateľ pred začatím prvého pojednávania vzal návrh sčasti späť, súd konanie v tejto časti o zaplatenie sumy 517,82 € s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 517,82 € od 26.02.2010 do zaplatenia Uznesením č.k. 4C/47/2012-71 zo dňa 05.11.2014 zastavil, a to podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 O.s.p., keď podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd konanie v časti zastavil bez vyžadovania súhlasu odporcu so späťvzatím návrhu v tejto časti, pretože k čiastočnému späťvzatiu návrhu došlo pred začatím prvého pojednávania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18.12.2014.

Z procesného podania navrhovateľa zo dňa 08.08.2014 (č.l. 59-60 spisu) súd zistil, že navrhovateľ žiada posudzovať uplatnený nárok z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v snahe predísť procesnej neistote, keď ustanovenie dodatku, v ktorom bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty za odpredaný mobilný telefón bolo označené ako neprijateľná zmluvná podmienka. V podaní uviedol, že dojednaná zmluvná pokuta ako občianskoprávny inštitút mala v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy o pripojení, ktorá by navrhovateľovi mohla vzniknúť tým, že on si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť na zotrvaní v zmluvnom záväzku po dobu viazanosti a na riadnom a včasnom platení splatných záväzkov nespĺnil. Ďalej v návrhu uviedol, že zmluvná pokuta nebola dojednaná s úmyslom privodiť odporcovi neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu zmluvných povinností, ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu a v rámci uhradzovacej funkcie zmluvnej pokuty mala nahrádzať škodu za akciový telefón, zvýhodnené ceny služieb počas doby viazanosti, náklady za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovanvej siete. Okrem sumy za neuhradené služby 322,17 € si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 478 € ako výšku škody, ktorá mu vznikla z dôvodu, že odporca získal mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tie platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas

dohodnutej doby viazanosti. Podľa odporcu akciová cena telefónu Q. predstavuje 1 €, predajná cena 240 €, teda uplatnená škoda 478 € (239 €/ ks, t.j. 2 x 239 €).

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zo Zmluvy o pripojení č. G. zo dňa 23.09.2009 (č. I. 5 spisu, ďalej len „zmluva o pripojení“) súd zistil, že bola uzavretá medzi navrhovateľom ako poskytovateľom na jednej strane a odporcom ako zákazníkom na strane druhej podľa § 43 a nasl. Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov; odporca túto zmluvu uzavrel ako fyzická osoba - nepodnikateľ; na základe tejto zmluvy poskytol odporcovi ako užívateľovi tzv. SIM kartu č. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX za účelom umožnenia prihlásenia sa odporcu do siete poskytovateľa a používania služieb v programe „Volania do všetkých sietí 100 + 1 deň“, SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX; k uvedenej zmluve o pripojení bol medzi rovnakými účastníkmi uzavretý dodatok (čl. 6-9 spisu), predmetom ktorého bola dohoda o aktivácii účastníckeho programu na SIM karte (bod. 1.1 dodatku), ďalej dohoda o predaji koncového telekomunikačného zariadenia zn. Q. so zľavou zo spotrebiteľskej ceny 1 € (bod 1.2 dodatku), pričom odporca sa zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s poskytovateľom (bod 2.3 a/ dodatku), nepožiada o vypojenie SIM Karty z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (bod 2.3 b/ dodatku), nedopustí sa takého konania a nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu zo strany nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo v zmluve o pripojení (bod 2.3 c/ dodatku), bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program alebo kombináciu účastníckych programov uvedenú v bode 2.2 písm. b/ dodatku (bod 2.3 dodatku); v prípade porušenia niektorej z povinností uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na to, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti strany dojednali povinnosť odporcu uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu v sume 497,91 €, pričom zaplatením zmluvnej pokuty nemalo zaniknúť právo poskytovateľa na náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty, zmluvnú pokutu je účastník povinný uhradiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá zostáva do uplynutia doby zmluvnej viazanosti (bod. 2.5 dodatku); v dodatku bolo dojednané, že tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení (bod 3.6 dodatku).

Zo Zmluvy o pripojení č. G. zo dňa 30.09.2009 (č. I. 10 spisu, ďalej len „zmluva o pripojení“) súd zistil, že bola uzavretá medzi navrhovateľom ako poskytovateľom na jednej strane a odporcom ako zákazníkom na strane druhej podľa § 43 a nasl. Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov; odporca túto zmluvu uzavrel ako fyzická osoba - nepodnikateľ; na základe tejto zmluvy poskytol odporcovi ako užívateľovi tzv. SIM kartu č. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXX za účelom umožnenia prihlásenia sa odporcu do siete poskytovateľa a používania služieb v programe „Volania do všetkých sietí 100 + 1 deň“, SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX; k uvedenej zmluve o pripojení bol medzi rovnakými účastníkmi uzavretý dodatok (čl. 11-14 spisu), predmetom ktorého bola dohoda o aktivácii účastníckeho programu na SIM karte (bod. 1.1 dodatku), ďalej dohoda o predaji koncového telekomunikačného zariadenia zn. Q. so zľavou zo spotrebiteľskej ceny 1 € (bod 1.2 dodatku), pričom odporca sa zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s poskytovateľom (bod 2.3 a/ dodatku), nepožiada o vypojenie SIM Karty z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (bod 2.3 b/ dodatku), nedopustí sa takého konania a nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu zo strany nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporcu, ku ktorým sa zaviazal v dodatku alebo v zmluve o pripojení (bod 2.3 c/ dodatku), bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program alebo kombináciu účastníckych programov uvedenú v bode 2.2 písm. b/ dodatku (bod 2.3 dodatku); v prípade porušenia niektorej z povinností uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na to, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti strany dojednali povinnosť odporcu uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu v sume 497,91 €, pričom zaplatením zmluvnej pokuty nemalo zaniknúť právo poskytovateľa na náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty, zmluvnú pokutu je účastník povinný uhradiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá zostáva do

uplynutia doby zmluvnej viazanosti (bod. 2.5 dodatku); v dodatku bolo dojednané, že tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení (bod 3.6 dodatku).

Faktúrou č. 9005315762 splatnou dňa 23.09.2009 na sumu 12 € vyúčtoval navrhovateľ odporcovi aktiváciu SIM karty k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX (č. l. 17 spisu), faktúrou č. 9005333968 splatnou dňa 30.09.2009 na sumu 12 € vyúčtoval navrhovateľ odporcovi aktiváciu SIM karty k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX (č. l. 18 spisu), faktúrou č. 8284037640 splatnou dňa 28.10.2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi cenu poskytnutých služieb v sume 42,60 € (č. l. 19 spisu), faktúrou č. 8036953829 splatnou dňa 28.10.2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi cenu poskytnutých služieb v sume 121,- € (č. l. 20 spisu), faktúrou č. 1006015785 fakturoval navrhovateľ odporcovi cenu upomienky v sume 1,33 € (č. l. 21 spisu), faktúrou č. 8284539791 splatnou dňa 28.11.2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi cenu poskytnutých služieb v sume 30,14 € (č. l. 22 spisu), faktúrou č. 8037469259 splatnou dňa 28.11.2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi cenu poskytnutých služieb v sume 95,20 € (č. l. 23 spisu), faktúrou č. 8037988020 splatnou dňa 28.12.2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi poplatok za odpojenie SIM karty k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX v sume 3,95 € (č. l. 24 spisu), faktúrou č. 8285045454 splatnou dňa 28.12.2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi poplatok za odpojenie SIM karty k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX v sume 3,95 € (č. l. 25 spisu).

Pokusom o pokonávku zo dňa 11.2.2010 navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu pohľadávky z titulu neuhradených elektronických komunikačných služieb v sume 322,17 € a z titulu zmluvnej pokuty v sume 1.221,24 €, najneskôr do 25.2.2010. Pokus o pokonávku doručoval odporcovi prostredníctvom pošty, pričom zásielka sa mu vrátila späť s poznámkou adresát neznámy (čl. 15-16 spisu).

Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len zákon č. 610/2003 Z. z.), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 od. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného do 30.06.2010), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je len čiastočne dôvodný.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ s odporcom uzavrel dve zmluvy o pripojení zo dňa 23.09.2009 a 30.09.2009, na základe ktorých poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby. Dňa 23.09.2009 a 30.09.2009 s ním uzavrel dodatky k obom zmluvám o pripojení, na základe ktorého poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby v programe služieb Volania do všetkých sietí 100 + deň. S účinnosťou od 01.11.2011 došlo k zmene právnej úpravy zmluvy o pripojení (zákon č. 351/2011 Z. z.), táto zmena však nemala dopad na prejedávanú vec, keď k využívaniu navrhovateľa odporcom došlo v celom rozsahu za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy (zákon č. 610/2003 Z. z.). Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o pripojení súd posúdil ako občianskoprávny vzťah, odporca uzavrel zmluvu o pripojení ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Z dokazovania ďalej vyplýva, že odporca využíval služby navrhovateľa, cenu poskytovaných služieb splatných v období od 23.09.2009 do 14.12.2009 fakturoval navrhovateľ odporcovi spolu v sume 332,17 € (vrátane aktivácie SIM kariet v sume 12 €, deaktivácie SIM kariet v sume 7,9 €, poplatku za upomienku v sume 1,33 €), ktoré ceny odporca riadne a včas neuhradil. Preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 332,17 € ako neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Nakoľko odporca je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, uložil mu súd aj povinnosť zaplatiť navrhovateľovi i úroky z omeškania v sume 9% ročne zo sumy 332,17 € od 26.02.2010 do zaplatenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu

26.02.2010 predstavovala 1% ročne (1% + 8% = 9%), navrhovateľovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 9% ročne. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol z nižšie uvedených dôvodov.

V časti uplatnenej náhrady škody súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Je zrejmé, že spornú zmluvu o pripojení možno charakterizovať ako spotrebiteľskú zmluvu a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o pripojení je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti).

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že náhradu škody v sume 478 € neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Uplatnená škoda predstavuje podľa navrhovateľa rozdiel akciovej a predajnej ceny telefónov, do výšky ktorej ceny mu porušením povinnosti odporcu vznikla škoda. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že neplnením záväzku viazanosti zo strany odporcu mu vznikla škoda v sume 478 € (2 x 239 €/ks). Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody teda vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu viazanosti a z dôvodu porušenia povinnosti platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Z dokazovania nevyplýva, že odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Zo žiadneho ustanovenia zmlúv o pripojení zároveň nevyplýva povinnosť odporcu splatiť právnemu predchodcovi navrhovateľa zľavnenú akciovú cenu mobilného telefónu, preto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Pokiaľ ide ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, a to samotný vznik škody, podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník priamo nevymedzuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152). Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda v sume predajnej ceny mobilného telefónu. Aj keď odporca nezotrval s právnym predchodcom navrhovateľa v zmluvnom vzťahu počas dojednaných 24 mesiacov, k vzniku tvrdenej škody navrhovateľa podľa názoru súdu nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať skutočnosť, že v rámci svojej obchodnej politiky navrhovateľ predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu

medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón dostal dojednanú kúpnu cenu (1 €). Podľa názoru súdu nemožno v dôsledku tvrdeného porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu dojednaný čas prehodnocovať predtým uzavreté zmluvné dojednanie (inými slovami porušením povinnosti musí škoda vzniknúť, teda porušenie povinnosti nemôže byť podnetom na prehodnocovanie skôr uzavretých zmluvných dojednaní). S vyššie uvedeným záverom je súčasne spojené aj nesplnenie ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, a to príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po dojednanú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom, v rámci ktorej navrhovateľ dostal od odporcu dojednanú kúpnu cenu. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení v znení jeho dodatku nevyplýva ani povinnosť odporcu zaplatiť rozdiel cien mobilného telefónu, resp. zaplatiť minimálne predajnú cenu mobilného telefónu a je len na obchodnej politike navrhovateľa, že zľavy z predajnej ceny mobilného telefónu ponúka; preto na hodnotu mobilného telefónu súd pri rozhodovaní neprihliadal, keď navyše je zrejmé, že jeho hodnota bola vzhľadom na plynutie času po uzavretí zmluvy o pripojení nepochybne nižšia ako v čase jej uzavretia.

Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa v časti žalovanej sumy 478 € s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ - odporca súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ vzal návrh späť v časti o zaplatenie 517,82 €, o trovách konania v zastavenej časti súd rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Navrhovateľ tým, že vzal návrh na začatie konania celkom späť, procesne zavinil zastavenie konania a vznikla mu povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania. O trovách konania v časti o zaplatenie 800,17 € súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na predmet konania v zostávajúcej časti o zaplatenie 800,17 € a rozhodnutie súdu bol odporca v konaní pomerne úspešnejší (návrhu bolo vyhovené v časti o zaplatenie 332,17 € s príslušenstvom, zamietnutý bol, v časti 478 €). Odporca bol teda úspešný v časti o zaplatenie 995,82 € s príslušenstvom, t.j. 75,56 € (neúspech navrhovateľa je úspechom odporcu), v časti o zaplatenie 322,17 € bol úspešný navrhovateľ (t.j. 24,44 %) a preto odporcovi vzniklo právo na náhradu 51,12 % jeho účelne vynaložených trov konania. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil, rovnako zo spisu súd zistil, že v konaní mu nevznikli žiadne trovy, preto o trovách konania súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva.

O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ - vedľajší účastník na strane odporcu súd rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Súd poukazuje na aktuálnu judikatúru, v zmysle ktorej keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Keďže však ani vedľajší účastník na strane odporcu návrh na rozhodnutie o trovách konania nepodal a žiadne trovy konania im zo súdneho spisu ani nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).